

* Angelus enim ejus vobiscum est. *V.* Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. — Angelus. *Gloria Patri.* Angelus.

In II. Nocturno.

Añã. Cum essem vobiscum, * per voluntatem Dei eram : ipsum benedicite, et cantate ei.

Psalmus cxliij.

Celi enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiuntur voces eorum.

In omnem terram exiit sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo :

Exsultavit ut gigas ad currendam viam, * a summo cælo egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata convertens animas : * te-

stimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum : * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis mundam e : * et ab aliënis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * et redemptor meus.

Añã. Cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram : ipsum benedicite, et cantate ei.

Añã. Tollens se * Angelus Domini, qui præce-

debat castra Israel, abiit post eos.

Psalmus cxliij.

Domini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in proelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ?

* Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Tollens se Angelus Domini, qui præcedebat castra Israel, abiit post eos.

Añã. Immittet Angelus Domini * in circuitu timentium eum, et eripiet eos.

Psalmus cxliij.

Benedicam Dominum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum : * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me : * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini : * et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum : * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum : * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus : * beatus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Añã. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

V. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Psalmum Qui hábitat.

Lectio íb.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studiósè considerémus, fratres, diligénter commendemus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Sum-

ma ergo majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímbus, tam beátis, quam próximis sibi cohæréntibus, et vere domésticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? ut custódiant te.

R. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem.

V. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. — Quóniam.

Lectio íb.

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotió-nem, conférre fidúciã! reveréntiam pro præsentia, devotió-nem pro benevoléntia, fidúciã pro custódia. Cautè ámbula, ut vidélicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsentè, quod

vidéntè me non audéres. An præsentem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? Quid si tãngerés? Quid si olfácerés? Vide, quíã non solo visu, rerum præsentia comprobétur.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce : * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. **V.** Benedictus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. — Et non.

Lectio íj.

In ipso itaque, fratres, affectuósè diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándò coherédés nostros, ínterim vero actóres, et tutóres a Patre pósitos, et præpósitos nobis. Quid sub tantis custó-dibus timeámus? Nec superári, nec sedúci, minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt; quid trepidámus? Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectiõe Dei celi

commorémur. Quóties ergo gravíssima cernitur urgere tentatio, et tribulatio véhemens imminere, invoca custodem tuum, ductorem tuum, adjutorem tuum in opportunitatibus, in tribulatione: inclama eum, et dic: Dómine salva nos, perimus.

R. In omni tribulatione eorum non est tribulatus, * Et Angelus faciē ejus salvavit eos. **V.** In dilectione sua, et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. — Et Angelus. Glória Patri. Et Angelus.

In III. Nocturno.

Añā. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus regis Assyriorum.

Psalmus cvb.

Cantate Dómino canticum novum: * cantate Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiāte de die in diem salutāre ejus.

Annuntiāte inter Gentes glóriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimónia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Dómino patriæ Géntium, afferte Dómino glóriam et honorem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus: * adorāte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a facie ejus univérſa terra: * dicite in Géntibus quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicabit populos in æquitāte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commovéatur mare, et plenitudo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a facie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicāre terram.

Judicabit orbem terræ in

æquitāte, * et populos in veritate sua.

Añā. Misit Dóminus Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus regis Assyriorum.

Añā. Adorāte Dóminum * omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Psalmus cvj.

Dominus regnavit, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Dómini: * a facie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriántur in simulacris suis.

Adorāte eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exsultaverunt filiae Judæ, * propter judicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum: * custodit Dóminus ánimas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætāmini justi in Dómino: * et confitémini memorie sanctificationis ejus.

Añā. Adorāte Dóminum omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Añā. Benedicite Dómino * omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Psalmus cvj.

Benedic anima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus:

Benedic anima mea Dómino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus:

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et misericordiationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilae juvenus tua:

Faciens misericordias Dominus: * et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem caeli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat Ortus ab Occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit firmamentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut fenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorescit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum. Misericordia autem Domini ab aeterno, * et usque in aeternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in caelo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Añã. Benedicite Domino omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes ver-

bum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio viij. Cap. xvij.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno caelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xvij. post initium.

MON nisi reversos in naturam puerorum introire regnum caelorum Dominus docet: id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum, animaeque revocanda. Pueros autem, credentes omnes per audientiae fidem nuncupavit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolescunt, non oderunt, non mentiuntur, dictis credunt, et quod audiunt, verum habent. Revertendum igitur est ad

simplicitatem infantium: quia in ea collocati, speciem humilitatis Dominae circumferemus.

R. Machabaeus, et qui cum eo erant, cognoverunt expugnari praesidia: * Cum fletu et lacrymis rogabant Dominum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel. **V.** Cum pariter prompto animo procederent Jerosolymis, apparuit praecedens eos eques in veste candida. — Cum.

Bened. Quorum festum colimus.

Lectio viij.

VAEC huic mundo ab scandalis. Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maxime ignorantia detinetur humana, quod sub deformitate crucis, aeternae gloriae Dominum noluit accipere. Et quid mundo tam periculosum, quam non recepisse Christum? Ideo vero necesse esse ait venire scandala: quia ad sacramentum reddendae nobis aeternitatis, omnis in eo passionis humilitas esset explenda.

R. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub

Ezechia rege Juda, et interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia : * Et nunc Dominator cœlorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore et tremore magnitudinis brachii tui. *℣.* Ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum.— Etnunc. *Glória Patri. Et nunc.*

Lectio ix.

Videte ne contemnatis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mûtui amoris impôsuit, ad eos præcipue, qui vere in Domino credidissent. Pusillorum enim Angeli quotidie Deum vident : quia Filius hominis veniit salvare quæ perditæ sunt. Ergo et Filius hominis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillorum præsentunt fideliûm orationibus. Præesse Angelos absoluta auctoritas est. Salvatorum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculose ille contemnitur, cujus desideria, ac postulationes ad æternum, et invisibilem Deum ambizioso Angelorum famulâ-

tu ac ministerio pervehuntur.

Te Deum. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Angelis suis * Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

2. Laudemus Dominum, * quem laudant Angeli, quem Cherubim et Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclamant.

3. Angeli eorum * semper vident faciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Benedictus Deus, * qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum.

5. Laudate Deum * omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

Capitulum. Exodi xxiiij. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum, quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Æterne Rector siderum,
Qui, quidquid est, potentia

Magna creasti, nec regis
Minore providentia.

Adesto supplicantium
Tibi reorum cœtui,
Lucisque sub crepusculum
Lucem novam da mentibus.

Tuusque nobis Angelus
Electus ad custodiam,
Hic adsit; a contagio
Ut criminum nos protegat.

Nobis draconis æmuli
Versutias exterminet;
Ne rete fraudulentiæ
Incauta nectat pectora.

Metum repellat hostium
Nostris procul de finibus:
Pacem procuret civium,
Fugetque pestilentiam.

Deo Patri sit gloria,
Qui, quos redemit Filius,
Et sanctus unxit Spiritus,
Per Angelos custodiat.

Amen.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. *℟.* Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Bened. Añæ. Rever-sus est Angelus, * qui loquebatur in me, et suscitavit me, quasi virum qui suscitatur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, et eorum semper prote-

ctione defendi, et æterna societate gaudere. Per Dominum nostrum.

AD TERTIAM.

Capit. Ecce ego. *ut supra.*

℟. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. *℣.* Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. *Glória Patri. Stetit.*

℣. Ascendit fumes aromatatum in conspectu Domini. *℟.* De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Capitulum. Exodi xxiiij. d

Nec contemnendum putas : quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo.

℟. br. Ascendit fumes aromatatum, * In conspectu Domini. Ascendit. *℣.* De manu Angeli. In conspectu. *Glória. Ascendit.*

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. *℟.* Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

AD NONAM.

Capitulum. Exodi xxiiij. e

Quod si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

℟. br. In conspectu Angelorum, * Psallam tibi

Deus meus. In conspéctu.
V. Adorábo ad templum
 sanctum tuum, et confité-
 bor nómini tuo. Psallam.
Glória Patri. In conspéctu.
V. Adoráte Deum. **R.** Om-
 nes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS.

Añæ ut in Laudibus. 502.
Psalmi ut in j. Vesperis de
Communi Apostol. [2] et
loco ultimo

Psalmus cxxvij.

Confitebor tibi Dómine
 in toto corde meo : *
 quóniam audísti verba
 oris mei.

In conspéctu Angelórum
 psallam tibi : * adorábo ad
 templum sanctum tuum,
 et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua,
 et veritate tua : * quóniam
 magnificásti super omne,
 nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-
 cávero te, exáudi me : *
 multiplicábis in ánima
 mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómi-
 ne omnes reges terræ : *
 quia audiérunt ómnia ver-
 ba oris tui :

Et cantent in viis Dómi-
 ni : * quóniam magna est
 glória Dómini.

Quóniam excélsus Dómi-
 nus, et humília respicit : *
 et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio
 tribulatiónis, vivificábis
 me : * et super iram inimi-
 córum meórum extendísti
 manum tuam, et salvum
 me fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro
 me : * Dómine misericór-
 dia tua in sæculum : ópera
 mánuum tuárum ne despí-
 cias.

Añæ. Laudáte Deum om-
 nes Angeli ejus, laudáte
 eum omnes virtútes ejus.

Capitulum et Hymnus ut
in j. Vesperis. 490.

V. In conspéctu Ange-
 lórum psallam tibi Deus
 meus. **R.** Adorábo ad tem-
 plum sanctum tuum, et
 confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Añæ. Sancti
 Angeli * Custódes nostri,
 deféndite nos in prælio,
 ut non pereámus in tre-
 méndo iudicio.

DIE IV. OCTOBRIS.

S. Francisci

Confess. Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [97] præter seq.
Oratio.

Deus, qui Ecclésiám
 tuam beáti Francisci
 méritis fetu novæ prolis
 amplificas : tribue nobis
 ex ejus imitatióne terréna
 despícere, et cœléstium

donórum semper partici-
 patione gaudere. Per Dó-
 minum.

In j. Nocturno, Lectiones.
Justus si morte. de Com-
muni. [100]

IN II. NOCTURNO.

LECTIO III.

Ranciscus, Assisii
 in Umbria natus,
 patris exéplum
 secúsus, a prima ætate
 mercatúram fecit. Qui
 quodam die páuperem,
 pro Christi amóre flagi-
 tantem pecúniám, cum
 præter consuetúdinem re-
 pulisset, repente eo facto
 commótus, large ei mise-
 ricórdiam impertívit : et
 ex eo die Deo promísit, se
 némini unquam poscènti
 eleemósynam negatúrum.
 Cum vero post in gravem
 morbum incidisset, ex eo
 aliquándo confirmátus,
 cœpit ardéntius colere of-
 ficia caritátis. Qua in exer-
 citatióne tantum profécit,
 ut evangélicæ perfecti-
 nis cúpidus, quidquid ha-
 beret, paupéribus largirétur.
 Quod ferens iniquus
 pater, eum ad Assisiná-
 tem Episcopum duxit, ut
 coram illo bonis céderet
 patérnis : qui rejéctis
 étiam véstibus, patri con-
 cæssit ómnia, illud sub-

jungens, sibi in pósterum
 majórem facultatem fore
 dicénda : Pater noster qui
 es in cœlis.

R. Honéstum fecit illum
 Dóminus, et custodívit
 eum ab inimícis, et a se-
 ductóribus tutávit illum :
 * Et dedit illi claritátem
 ætérnam. **V.** Justum de-
 dúxit Dóminus per vias
 rectas, et osténdit illi re-
 gnum Dei. — Et dedit.

LECTIO IV.

CUM autem illud ex
 Evangélio audisset :
 Nolíte possidere aurum,
 neque argéntum, neque
 pecúniám in zonis vestris,
 non peram in via, neque
 duas túnicas, neque cal-
 ceaménta : sibi eam régu-
 lam servándam propósuit.
 Itaque detráctis calceis,
 et una conténtus túnica,
 cum duódecim sócios ad-
 hibiúisset, órduem Minó-
 rum instítuit. Quare Ro-
 mam venit anno salutis
 millésimo ducentésimo
 nono, ut sui órduinis régu-
 la ab apostólica sede con-
 firmarétur. Quem cum ac-
 cedéntem ad se summus
 Póntifex Innocéntius tér-
 tius rejecisset ; quod in
 somnis póstea sibi ille,
 quem repúlerat, collabén-
 tem Lateranensem basíli-

cam suis húmeris sustinere visus esset, conquistum accersiri jussit; benignéque accipiens, omnem ejus institutorum rationem confirmavit. Franciscus igitur, dimissis in omnes orbis terrae partes fratribus ad praedicandum Christi Evangelium, ipse cupiens sibi aliquam dari martyrii occasionem, navigavit in Syriam: ubi a rege Soldano liberalissime tractatus, cum nihil proficeret, rediit in Italiam.

✠. Amaviteum Dominus, et ornavit eum: stolam glorie induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vij.

Multis igitur extructis suae familiae domiciliis, se in solitudinem montis Alverni contulit: ubi quadraginta dierum, propter honorem sancti Michaelis Archangeli, jejunio inchoato, festo die Exaltationis sanctae Crucis ei Seraphim Crucifixi effigiem inter alas continens apparuit: qui ejus et manibus et pedibus et la-

teri vestigia clavorum impressit: quae sanctus Bonaventura, cum Alexandri quarti summi Pontificis praedicationi interesset, narrasse Pontificem a se visa esse, litteris commendavit. His insignibus summi in eum Christi amoris, maximam habebat omnium admirationem. Ac biennio post graviter aegrotans, deferri voluit in ecclesiam sanctae Mariae Angelorum: ut ubi gratiae spiritum a Deo acciperat, ibi spiritum vitae redderet. Eo in loco fratres ad paupertatem ac patientiam, et sanctae Romanae Ecclesiae fidem servandam cohortatus, Psalmum illum pronuntians, Voce mea ad Dominum clamavi; in eo versiculo, Me exspectant justi, donec retribuas mihi: efflavit animam quarto Nonas Octobris. Quem miraculis clarum Gregorius nonus Pontifex maximus in Sanctorum numerum ascripsit.

✠. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia.
Venite ad me. **de Communi Abbatum ij. loco. [118]**
In ij. Vesp. fit Commem. sequentis.

DIE V. OCTOBRIS.
**SS. Placidi et sociorum
Martyrum.**

Añā. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

✠. Laetamini in Dño.

Oratio.

DEus, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum Placidi et sociorum ejus natalitia colere: da nobis in aeterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Lectio iij.

Lacidus Romae, Tertullo patre in primis nobili natus, puer Deo oblatus, et sancto Benedicto traditus, tantum ejus disciplina, et monasticae vitae institutis profecit, ut inter praecipuos illius discipulos numeretur. Ab eo in Siciliam missus, monasterium et ecclesiam in honorem sancti Joannis Baptistae prope Messanae portum construxit, ubi cum monachis admirabili sanctitate vixit. Ejus visendi causa cum eo venissent Eutychius et Victorinus illius fratres, et Flavia virgo soror, eodem

tempore illuc appulit immanis quidam pirata, Manucha nomine: qui capto monasterio, cum Placidum et ceteros nullo modo adducere potuisset, ut Christum negarent, ipsum fratresque illius ac sororem crudeliter necari jussit. Cum quibus etiam Donatus, Firmatus Diaconus, Faustus, alique triginta monachi, martyrii agone feliciter consummarunt tertio Nonas Octobris, anno salutis quingentesimo trigésimo nono.

Te Deum laudamus. 19.

In Laud. Añā. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

✠. Exsultabunt.

DIE VI. OCTOBRIS.

S. Brunonis

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] praeter sequentia.

Oratio.

Sancti Brunonis Confessoris tui, quaesumus Domine, intercessionibus adjuvemur: ut qui majestatem tuam graviter delinquendo offendimus, ejus meritis et pre-

cibus nostrorum delictorum veniam consequamur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, *Lectiones de Scriptura occurrente.*

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Bruno Carthusianae religionis institutor, Colóniae Agrippinae natus est. Ab ipsis incunabulis specimen futurae sanctitatis praefrens, morum gravitate, puerilia illius aetatis, divina favente gratia, declinans adeo excelluit, ut jam inde monachorum pater, vitaeque anachoreticae futurus instaurator agnosceretur. A parentibus genere ac virtute claris, Lutetiam Parisiorum missus, tantum ibi in philosophiae ac theologiae studiis profecit, ut doctoris ac magistri munus in utraque facultate sit adeptus: nec multo post, ob egregias ipsius virtutes, Ecclesiae Rhemensis canonicatu potitus.

✠. Honestum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. ✠. Justum deduxit Dóminus per vias

rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Elapsis aliquot annis, cum sex aliis familiaribus mundo renuntians, sanctum Hugonem Episcopum Gratianopolitanum adiit. Qui causa eorum adventus cognita, eosdemque intelligens esse, quos eadem nocte veluti septem stellas ad suos pedes corruentes in somnis viderat, montes suae diocesis asperrimos, quos Carthusianos appellant, illis concessit. Illuc Bruno cum sociis, ipso Hugone comitante, secedens, cum per aliquot annos eremiticam vitam egisset, ab Urbano secundo, qui ejusdem Brunonis discipulus fuerat, Romam accersitur. Ejus consiliis ac doctrina Pontifex, in tot illis Ecclesiae calamitatibus, per aliquot annos usus est, donec Bruno, recusato Rhegiensi archiepiscopatu, discedendi facultatem obtinuit.

✠. Amavit eum Dóminus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dóminus loriceam fi-

dei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

Igitur solitudinis amore eremum quamdam apud Squillacum in Calabriae finibus petiit. Quo in loco, cum ipsum orantem Rogérius comes Calabriae inter venandum, latrantibus ad illius speluncam canibus, reperisset, sanctitate viri permotus, illum ac socios fovere et colere impense cepit. Nec liberalitas sine premio fuit. Cum enim idem Rogérius Capuam obsideret, eumque Sérgius quidam excubiarum magister proderere statuisset, Bruno adhuc in dicta eremo vivens, in somnis illi omnia apertiens, ab imminente periculo comitem liberavit. Tandem virtutibus ac meritis plenus, nec sanctitate minus, quam doctrinae fama clarus, obdormivit in Domino, sepultusque est in monasterio sancti Stephani ab ipso Rogério constructo, ubi hactenus honorifice colitur. ✠. Iste homo. [105] In ij. Nocturno, *Homilia Sancti Evangelii. de Comuni.* [108] In ij. Vesp. *Commem. seq.*

DIE VII. OCTOBRIS.

S. Marci

Papae et Confessoris.

Añ. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dóminum.

✠. Amavit eum.

Oratio.

Exaudi Dómine preces nostras, et interveniente beato Marco Confessore tuo atque Pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus et pacem. Per Dóminum.

Et fit Commem. SS. MM. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji, Añ. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. ✠. Laetamini.

Oratio.

Sanctorum Martyrum tuorum nos Dómine, Sérghii, Bacchi, Marcelli, et Apuleji, beata merita prosequantur: et tuo semper faciant amore ferventes. Per Dóminum.

Lectio iij.

Marcus Romanus, Constantino magno imperatore Pontifex, instituit, ut Episcopus Ostiensis, a quo